

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui:

*Mereuță Titu xxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și locuitor în sat. xxx, r-nul xxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.06.2012 – 21.12.2012;

Instanța de apel: 19.01.2013 - 19.03.2013;

08.04.2014-23.11.2015;

18.07.2016-16.11.2016

Instanța de recurs: 06.11.2013- 11.03.2014,

14.03.2016-21.06.2016;

17.01.2017-08.02.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 21 decembrie 2012, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, a fost încetat procesul penal în privința lui Mereuță Titu pe art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Mereuță Titu a fost tras la răspundere contravențională, conform art. 313 Cod contravențional.

1.1. Prin decizia Judecătoriei Căușeni din 21 decembrie 2012, a fost încetat procesul contravențional în privința lui Mereuță Titu pe art. 313 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit că, Mereuță Titu, deținând în perioada 2010-2011 funcția de director al școlii medii din sat. Opaci, r-nul Căușeni în baza ordinului DGÎTS Căușeni nr.31K din 05.05.1979, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o unitate de stat i-au fost acordate, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, depășindu-și atribuțiile de serviciu, contrar prevederilor pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr.474 din 28.04.1998 “Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar”, pct.17 al Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire externe la sesiunea 2010, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr. 892 din 24.12.2009 și pct.18 al Regulamentului privind

organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire externe la sesiunea 2011, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr.902 din 20.12.2010, a dat indicații pentru acumularea numerarului de la elevii externiști, fără aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală și ca mijloacele colectate să fie direct repartizate profesorilor, fără depunerea lor la contul Primăriei sat. Opaci, în care se deservește instituția. Ca urmare din aceste sume nu au fost calculate și nu s-au vărsat în bugetul public impozitul pe venit, contribuțiile sociale de stat obligatorii și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală.

Conform listelor de plată, la sesiunea anului 2010, mijloacele bănești încasate de la candidații externi și achitate profesorilor pentru orele aferente susținerii diferențelor de program au constituit 49 028 lei, iar din sumele taxei încasate pentru susținerea examenelor de absolvire s-a achitat membrilor comisiei și supraveghetorilor 9 600 lei.

Conform listelor de plată, la sesiunea anului 2011, mijloacele bănești încasate de la candidații externi și achitate profesorilor pentru orele aferente susținerii diferențelor de program au constituit 32 870 lei, iar din sumele taxei încasate pentru susținerea examenelor de absolvire s-a achitat membrilor comisiei și supraveghetorilor 6 900 lei.

Astfel, în rezultatul acțiunilor ilegale ale directorului școlii medii din sat. Opaci, Mereuță Titu, din plățile efectuate profesorilor, membrilor comisiilor de examinare și supraveghetorilor, contrar prevederilor art. 15 lit. a) din Codul fiscal, Legea nr. 1163-XIII din 24.04.1997 și cadrului normativ în domeniu, nu s-au calculat și nu s-au vărsat la bugetul de stat și fondurile asigurătorii următoarele plăți : 11 170,49 lei - impozit pe venit; 28 535,42 lei - contribuții sociale de stat obligatorii; 6 887,86 lei - prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, în total suma de 46 593 lei.

În drept, acțiunile respective au fost încadrate în baza art. 313 Cod contravențional - excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

3. Nefiind de acord cu sentința și decizia nominalizată a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Mereuță Titu să fie condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de interes public pe termen de 2 ani.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de judecată eronat a interpretat noțiunea de persoană publică și nu a luat în considerație că funcția de director de școală cade sub incidența acestei noțiuni, deoarece Mereuță Titu a comis infracțiunea incriminată activând în funcția de director al școlii medii din sat. Opaci, angajat în funcție în baza ordinului Direcției de Învățământ Căușeni, nr.31K din 05.06.1979. Direcția de învățământ Căușeni este una din subdiviziunile subordonate Consiliului raional Căușeni și incontestabil este o instituție publică, și anume, prin ordinul acesteia Mereuță Titu a fost numit în funcția de director al școlii din sat. Opaci. La

fel, atât Direcția de Învățământ Căușeni, cât și școala medie din sat. Opaci îndeplinesc activități de interes public. Astfel, este incontestabil faptul, că în virtutea funcției deținute directorul școlii are împuterniciri și îndeplinește activități de interes public, potrivit prevederilor art. 9 alin.(1) lit. a) a Legii nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care prevede că categoria funcționarilor publici de conducere include persoanele numite, în condițiile prezentei legi, în funcții publice de conducere, precum conducător și adjunct al conducătorului organului din subordinea Ministerelor și altor autorități administrative.

Consideră, că acțiunile lui Mereuță Titu întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal și nici de cum fapta incriminată nu constituie contravenție prevăzută la art. 313 Cod contravențional. Probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată au fost dobândite în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, care dovedesc pe deplin vinovăția lui Mereuță Titu în comiterea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 19 martie 2013, a fost admis, din alte motive, apelul declarat de către procuror, casate sentința și decizia Judecătorei Căușeni din 21 decembrie 2012, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mereuță Titu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a reținut că instanța de fond în mod eronat prin sentința sa a dispus încetarea procesului penal, din motivul că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, adoptând o decizie contravențională în baza art. 313 Cod contravențional și încetând procesul contravențional în privința lui Mereuță Titu, din motivul expirării termenului de prescripție.

Sub acest aspect, instanța de apel a considerat, că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia, că inculpatul nu este o persoană publică, dar este o persoană cu funcție de răspundere într-o unitate de stat și care nu este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal.

În circumstanțele menționate, instanța de fond urma să adopte o sentință de achitare, conform art. 390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, în privința lui Mereuță Titu, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a indicat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- a considerat eronată și neîntemeiată aprecierea instanțelor judecătorești, precum că la momentul începerii urmăririi penale, punerii sub învinuire și judecării cauzei penale, faptele inculpatului nu mai erau prevăzute de legea penală, deoarece prin Legea nr.245 din 02 februarie 2011 (în vigoare la 03 februarie 2012) au fost

modificate dispozițiile art. 123 și art. 328 alin. (1) Cod penal, astfel încât subiect al infracțiunii de exces de putere poate fi doar persoana publică sau de demnitate publică, iar Mereuță Titu este persoană cu funcție de răspundere și nu are în același rând și statutul de persoană publică, deoarece nu este funcționar public, iar funcția de director de școală nu este recunoscută prin lege ca o funcție publică;

- instanțele de judecată eronat au interpretat noțiunea de persoană publică (art. 123 alin. (2) Cod penal) și nu au luat în considerație că funcția de director de școală cade sub incidența acestei noțiuni, deoarece Mereuță Titu a comis infracțiunea incriminată activând în funcția de director al școlii medii din sat. Opaci, r-nul Căușeni, angajat în funcție în baza ordinului Direcției de Învățământ Căușeni nr.31K din 05 iunie 1979. Direcția de Învățământ Căușeni este una din subdiviziunile subordonate Consiliului raional Căușeni și incontestabil este o instituție publică, și anume prin ordinul acesteia Mereuță Titu a fost numit în funcția de director al școlii. Atât Direcția de Învățământ Căușeni, cât și școala medie din sat. Opaci îndeplinesc activități de interes public. Astfel, este incontestabil faptul că în virtutea funcției deținute directorul școlii are împuterniciri și îndeplinește activități de interes public;

- consideră, că probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată au fost dobândite în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală și dovedesc pe deplin vinovăția lui Mereuță Titu în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar încadrarea juridică a faptei prejudiciabile a fost efectuată corect conform elementelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal;

- în situația în care instanța de apel, la data pronunțării deciziei considera, că conform legii invocate inculpatul nu putea avea calitatea de subiect al infracțiunii, urma a lua în considerație faptul că la săvârșirea de facto a acțiunilor constatate de către ambele instanțe, acestea (acțiunile) erau prejudiciabile, iar faptele în sine întruneau elementele infracțiunii prevăzute la art. 328 alin.(1) Cod penal;

- inculpatul și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea în instanța de fond a pricinii în procedură specială, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar instanța de fond a confirmat cererea inculpatului și a examinat cauza penală în procedură specială;

- instanța de apel, pronunțând o nouă hotărâre de achitare, a făcut trimitere la aceleași probe, care au fost apreciate de instanța de fond, fără a le verifica în ședința de judecată a instanței de apel, ceea ce contravine prevederilor art. 419 Cod de procedură penală conform căruia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 19 martie 2013 în privința lui Mereuță Titu, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bender, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs ordinar a reținut, că instanța de apel la examinarea apelului, nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns în modul convenit la toate motivele invocate de apelant, în legătură

cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a fost casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Asupra motivelor invocate în apel de către procuror, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

Instanța de recurs a menționat, că conform art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Instanța de recurs a considerat că instanța de apel a interpretat greșit noțiunea de persoană publică și nu a luat în considerație, că funcția de director de școală cade sub incidența acestei noțiuni, deoarece Mereuță Titu a ocupat funcția de director al școlii medii din satul Opaci, raionul Căușeni, fiind angajat în funcție în baza ordinului Direcției de Învățământ Căușeni nr.31K din 05 iunie 1979. Direcția de Învățământ Căușeni este una din subdiviziunile subordonate Consiliului raional Căușeni și incontestabil este o instituție publică, și anume prin ordinul acesteia Mereuță Titu a fost numit în funcția de director al școlii.

La fel, atât Direcția de Învățământ Căușeni cât și școala medie din satul Opaci îndeplinesc activități de interes public. Astfel, este incontestabil faptul că în virtutea funcției deținute directorul școlii are împuterniciri și îndeplinește activități de interes public.

Instanța de recurs a statuat, că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în instanța de fond în procedură specială, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, cerere ce a fost admisă de prima instanță. Astfel, instanța de apel judecând apelul, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (1), (6) Cod de procedură penală, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

A constatat instanța de recurs, că instanța de apel, pronunțând o nouă hotărâre de achitare, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, a făcut trimitere la aceleași probe din rechizitoriu, care au fost apreciate de instanța de fond, fără a le verifica în ședința de judecată a instanței de apel, ceea ce contravine prevederilor art. 419 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a reținut că, din procesul-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel din 19 martie 2013 (vol. III, f.d. 175-176), rezultă, că în instanța de

apel a fost interogat pur formal inculpatul (vol. III, f.d.176), nefiind respectate prevederile art. 367-368 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de interogare a inculpatului în instanță și de citire a declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale și nu au fost interogați martorii sau examinate alte probe, potrivit art. 369, 370-373 Cod de procedură penală.

Reieșind din aceste circumstanțe, precum și că în apelul procurorului s-a solicitat condamnarea după încetarea procesului penal în privința inculpatului, instanța de recurs a considerat necesar de a admite recursul ordinar declarat de procuror, a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, fiindcă au fost încălcate prevederile art. 419 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, a fost admis, din alte motive, apelul declarat de către procuror, a fost casată sentința și decizia Judecătoriei Căușeni din 21 decembrie 2012, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal de învinuirea lui Mereuță Titu în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta săvârșită de acesta constituie o contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional.

A fost încetat procesul contravențional în privința lui Mereuță Titu în baza art. 313 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție.

7.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a reținut, că, deși Mereuță Titu nu recunoaște vina, vinovăția acestuia în săvârșirea faptelor constatate este dovedită prin probele prezentate și cercetate suplimentar în cadrul instanței de apel: declarațiile martorilor Ion Isac, Gheorghe Tărîță, Tatiana Ungureanu și Angela Blaj și prin probele administrate la faza urmăririi penale și verificate în cadrul ședinței instanței de apel și anume:

- procesul-verbal nr. 3 din 01.04.2009 al ședinței extraordinare a Consiliului sat. Opaci, r-nul Căușeni, conform deciziei 3/7, s-a decis instituirea contului mijloacelor speciale destinația de organizare și desfășurare a examenelor externe cu plată pentru clasele a X-XI (f.d. 101, vol.I);

- actul privind rezultatele reviziei economico-financiare tematice din 28.02.2012, în urma căruia s-a stabilit, că din plățile efectuate membrilor comisiei de examinare și supraveghetorilor, contrar prevederilor art.15 lit. a) Cod fiscal, Legea nr. 1163-XIII din 24.04.1997, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 129-XVIII din 23.12.2009, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2011 nr. 54 din 31.03.2011, Legea cu privire la mărimea, termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593-XV din 26.12.2002, Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2010 nr. 128-XVIII din 23.12.2009 și Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2011 nr. 55 din 31.03.2011, nu s-a calculat și virat la buget: impozitul pe venit -11 170,49 lei, inclusiv: 6 216,07 în a.2010 și 4 954,42 lei în a.2011; contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 28 535,42 lei (17 002,12 în anul 2010 și 11 533,3 lei în anul 2011); prime de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 6 887,86 lei, inclusiv 4 103,96 lei în a.2010 și 2 783,9 lei în a. 2011, astfel fiind prejudiciat statul cu 46 593 lei;

- Regulamentul privind organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire ca externi sesiunea 2010, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr.892 din (pct.17) și (pct.18) al Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire ca externi sesiunea 2011, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr. 902 din 20.12.2010;

Instanța de apel a conchis, că luând în considerație faptul, că inculpatul prin acțiunile sale a generat cauzarea de daune în mărime de 46 593 lei, dar suma dată nu constituie o daună considerabilă, prin urmare acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, dar constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 313 Cod contravențional, adică excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

A menționat instanța de apel, că deoarece fapta comisă de Mereuță Titu constituie o contravenție administrativă, iar această faptă a fost comisă în anul 2010 și 2011, urmează a fi încetat atât procesul penal intentat în privința inculpatului, cât și procesul contravențional, deoarece potrivit art. 30 Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale, este de 3 luni.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a indicat următoarele argumente:

- recalificând acțiunile inculpatului de la art. 328 alin. (1) Cod penal la art. 313 alin. (1) Cod contravențional, instanța de apel a apreciat în mod eronat circumstanțele infracțiunii comise, a interpretat eronat dispozițiile legale și de asemenea în mod eronat a apreciat probele administrate de către acuzarea de stat, punând accentul în mare parte pe depozițiile inculpatului și pe versiunea formulată de către el, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz;

- instanța de apel a efectuat o apreciere eronată și formală a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- prin acțiunile sale intenționate Mereuță Titu, fiind persoană cu funcție de răspundere, și-a depășit atribuțiile de serviciu, acțiuni prin care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal;

- acțiunile incriminate inculpatului au fost săvârșite cu vinovăție și la data săvârșirii, aceste acțiuni întruneau elementele infracțiunii prevăzute la art. 328 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data săvârșirii faptelor-iunie 2010, iunie 2011). Totodată, instanțele de judecată au invocat faptul, că la momentul începerii urmăririi penale, punerii sub învinuire și judecării cauzei penale, faptele inculpatului nu mai sunt prevăzute de legea penală, deoarece prin Legea nr. 245 din 02 februarie

2012 (în vigoare la 3 februarie 2012) au fost modificate dispozițiile art. 123 și 328 alin.(1) Cod penal, astfel încât subiect al infracțiunii de exces de putere poate fi doar persoana publică sau de demnitate publică, iar Mereuță Titu este persoană cu funcție de răspundere, care nu are și statut de persoană publică, deoarece nu este funcționar public, iar funcția de director de școală nu este recunoscută prin lege o funcție publică;

- probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată au fost dobândite în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, și dovedesc pe deplin vinovăția lui Mereuță Titu în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- la examinarea prezentei cauze penale, instanța de apel a acționat cu derogare de la prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, neținând cont de indicațiile din decizia Curții Supreme de Justiție din 11.03.2014;

- că în instanța de fond inculpatul a recunoscut vinovăția și a confirmat că a dat indicații pentru colectarea banilor de la elevi pe care nu i-a depus la contul Primăriei, dar i-a repartizat direct profesorilor, membrilor comisiei de examinare și supraveghere, fără a reține și a vira în buget impozitele prevăzute de lege;

- prin sentința contestată, instanța de fond a constatat fapta imputată lui Mereuță Titu ca săvârșită, aceasta ne fiind contestată de către inculpat;

- referitor la motivul încetării procesului penal invocat de către instanța de apel, acuzarea consideră că instanța a confundat noțiunea de „daune considerabile” cu noțiunea de „daune în proporții mari” prevăzută în dispoziția art. 126 alin. (1) Cod penal, în caz contrar ar fi sesizat că caracterul considerabil al daunelor cauzate nu depinde de mărimea (cuantumul pecuniar) al acestor daune;

- este evident că se urmărește tergiversarea examinării cauzei penale în vederea expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal pentru fapta comisă de către Mereuță Titu;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015 în privința lui Mereuță Titu, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea soluției, Colegiul a menționat că la rejudecarea cauzei după casarea hotărârii în recurs, de către instanța de apel au fost admise erorile de drept invocate de către recurent, corectarea cărora poate fi realizată numai prin casarea deciziei pronunțate și trimiterea cauzei la rejudecare.

Analizând decizia atacată, Colegiul a concluzionat că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a respectat indicațiile instanței de recurs stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2014. Ddeși cauza a fost trimisă la rejudecare cu indicații concrete privind modalitatea de soluționare a cauzei, instanța de apel, contrar acestor indicații, la examinarea cauzei a comis aceleași erori de drept, asupra cărora a atenționat

instanța de recurs, atunci când a trimis cauza la rejudecare.

În acest sens instanța de apel nu a ținut cont de obligativitatea de verificare multilaterală a probelor, și anume să verifice prin analiza materialului probatoriu în coroborare cu probele noi prezentate, prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal ori a contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

Instanța de recurs, trimitând la rejudecare cauza, a subliniat că este necesară verificarea corectitudinii încetării procesului penal în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și încadrării acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 313 Cod contravențional, în circumstanțele în care se solicită condamnarea inculpatului, fapt care nu a fost respectat de către instanța de apel. Contrar acestor indicații și a raționamentelor expuse în decizia instanței de recurs, instanța de apel a examinat cauza unilateral, concluzionând pripit și nemotivat asupra faptului că acțiunile inculpatului constituie contravenție, omițând totalmente să-și motiveze soluția în acest sens.

Colegiul a reținut că, în condițiile când instanța de recurs a statuat asupra faptului că inculpatul este subiect al infracțiunii incriminate, făcând referire în acest sens la materialele dosarului, instanța de apel, contrar indicațiilor instanței de recurs, în mod nemotivat, fără a-și baza concluziile pe careva probe, fără a le cerceta sau verifica în ședința de judecată, a constatat că acțiunile inculpatului constituie contravenție, acest fapt fiind indicat de către procuror în calitate de argument în susținerea solicitărilor sale.

Totodată, Colegiul a statuat asupra faptului că, instanța de apel, a rejudecat cauza în ordine de apel, însă fără a supune unei analize profunde cumulul de probe, adus în sprijinul învinuirii, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, pronunțând astfel o decizie nemotivată.

Astfel, instanța de apel în cazul în care nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către instanța de fond și modalitatea de apreciere, precum și cu modalitatea de prezentare de către procuror a probelor invocate în învinuirea inculpatului, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-se asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii inculpatului și pusă la baza deciziei de încetarea a procesului penal, fapt care însă nu a avut loc.

De asemenea, Colegiul a mai constatat că instanța de apel a pus la baza deciziei sale probele care nu au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel și n-au fost consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, astfel neconstituind obiectul examinării instanței de apel, contrar prevederilor art. 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală. Mai mult, instanța de apel s-a referit în mod selectiv asupra unor probe din dosar, fapt care a lăsat fără rezolvare fondul cauzei, deoarece instanța nu a cercetat și verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul- din punct de vedere al coroborării lor, ceea ce contravine prevederilor art. 414 Cod de procedură penală.

De asemenea, reieșind din conținutul deciziei s-a constatat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor și probelor invocate de către partea acuzării la examinarea cauzei în ordine de apel, care în opinia procurorului, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și cărora

instanța nu le-a dat o apreciere justă. Așadar, instanța nu s-a pronunțat asupra faptului din care considerente probele prezentate de acuzatorul de stat nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și anume a omis de a se expune și aprecia următoarele probe: procesul-verbal de audiere a lui Mereuță Titu în calitate de bănuit (f.d. 125 -126, vol. I), prin care inculpatul a recunoscut fapta imputată și a descris circumstanțele acțiunilor sale, a recunoscut că banii au fost acumulați și repartizați în lipsa deschiderii contului; procesul-verbal de audiere a lui Mereuță Titu în calitate de învinuit în care indică că recunoaște fapta imputată (f.d. 130, vol. III); procesele-verbale de informare despre finisarea urmăririi penale cât și prezentarea materialelor cauzei penale, conform cărora la finele urmăririi penale Mereuță Titu a înaintat demers de încetare a urmăririi penale în temeiul art. 55 Cod penal, în mod repetat recunoscând fapta imputată (f.d. 131-132, vol. III); declarațiile inculpatului depuse în instanța de fond, conform cărora recunoaște fapta imputată, declară că banii au fost acumulați și repartizați în lipsa contului deschis, precum și că a dat indicații ca banii să fie transmiși profesorilor care au participat la diferența de program.

Astfel, Colegiul a conchis că instanța de apel a adoptat o hotărâre nemotivată, contrar prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, s-a admis apelul procurorului, a fost casată sentința Judecătorei Căușeni din 21 decembrie 2012, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care s-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Mereuță Titu în baza art. 328 alin.(1) Cod penal, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

10.1. Analizând conținutul sentinței și conformându-se hotărârii instanței de recurs, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel, **a constatat** că, Mereuță Titu, deținând în perioada 2010-2011 funcția de director al școlii medii din sat. Opaci, r-nul Căușeni în baza ordinului DGÎTS Căușeni nr.31K din 05.05.1979, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o unitate de stat i-au fost acordate, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, depășindu-și atribuțiile de serviciu, contrar prevederilor pct. 1 din HG RM nr.474 din 28.04.1998 “Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar”, pct.17 al Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire externe la sesiunea 2010, aprobat prin ordinul Ministerului Educației al RM nr. 892 din 24.12.2009 și pct. 18 al Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire externe la sesiunea 2011, aprobat prin ordinul Ministerului Educației al RM nr.902 din 20.12.2010, a dat indicații pentru acumularea numerarului de la elevii externiști, fără aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală și ca mijloacele colectate să fie direct repartizate profesorilor, fără depunerea lor la contul Primăriei sat. Opaci, în care se deservește instituția. Ca urmare din aceste sume nu au fost calculate și nu s-au vărsat în bugetul public impozitul pe venit, contribuțiile sociale de stat obligatorii și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală. Conform listelor de plată, la sesiunea anului 2010, mijloacele bănești încasate de la candidații externi și achitate profesorilor pentru orele aferente susținerii

diferențelor de program au constituit 49 028 lei, iar din sumele taxei încasate pentru susținerea examenelor de absolvire s-a achitat membrilor comisiei și supraveghetorilor 9 600 lei. Conform listelor de plată, la sesiunea anului 2011, mijloacele bănești încasate de la candidații externi și achitate profesorilor pentru orele aferente susținerii diferențelor de program au constituit 32 870 lei, iar din sumele taxei încasate pentru susținerea examenelor de absolvire s-a achitat membrilor comisiei și supraveghetorilor 6 900 lei. Astfel, în rezultatul acțiunilor ilegale ale directorului școlii medii din sat. Opaci, Mereuță Titu, din plățile efectuate profesorilor, membrilor comisiilor de examinare și supraveghetorilor, contrar prevederilor art. 15 lit. a) din Codul fiscal, Legea nr. 1163- XIII din 24.04.1997 și cadrului normativ în domeniu, nu s-au calculat și nu s-au vărsat la bugetul de stat și fondurile asigurătorii următoarele plăți : 1 1170,49 lei - impozit pe venit; 28 535,42 lei - contribuții sociale de stat obligatorii; 6 887,86 lei - prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, în total 46 593 lei.

Instanța a constatat că, cauză penală a fost examinată în prima instanță în procedură specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii semnate personal de către Mereuță Titu și contrasemnata de către avocatul său (f.d. 142 vol. 3). Cererea respectivă a fost formulată în cunoștință de cauză și conține mențiunea privind recunoașterea totală și necondiționată a faptei incriminate în legătură cu care a fost diferit justiției și renunțarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe. Înscrișul autentic al inculpatului cuprinde recunoașterea faptei descrise în rechizitoriu, precum și calificarea infracțiunii imputate, acesta, prin încheiere protocolară, fiind admis de către instanța de judecată.

Astfel, instanța de apel a reținut că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată și a rejudecat cauza, la fel, în procedură simplificată. S-a calificat ca o poziție de apărare schimbarea declarațiilor inculpatului în instanța de apel, considerându-se nefondate declarațiile privind influențarea, necunoașterea actelor procesuale semnate de el. Mereuță Titu la momentul urmăririi penale, examinării cauzei penale în instanță era responsabil, cu studii superioare, deținea de mai mulți ani postul de director de școală, avea o experiență bogată de viață fapt care prezumă cu certitudine că ultimul a citit ce a semnat și era conștient de acest fapt.

Colegiul a constatat că vina inculpatului în săvârșirea faptei imputate se dovedește prin probele administrate în faza de urmărire penală și cercetare în cadrul ședinței instanței de apel, inclusiv declarațiile martorilor Ion Isac, Gheorghe Tăriță, Tatiana Ungureanu, Angela Blaj, Ana Chian, Ana Pogor, Mihail Ciumac, precum și materialele cauzei:

- procesul-verbal nr. 3 din 01.04.2009 al ședinței extraordinare a Consiliului sat. Opaci, r-nul Căușeni, conform Deciziei 3/7, s-a decis instituirea contului mijloacelor speciale destinația de organizare și desfășurare a examenelor externe cu plată pentru clasele a X-XI (f.d. 101, vol. I);

- actul privind rezultatele reviziei economico-financiare tematice, efectuate satului Opaci din 28.02.2012 (f.d.1-11, vol. II);

- regulamentul privind organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire ca externi sesiunea 2010 aprobat prin ordinul Ministerului Educației RM nr.892 din 24.12.2009 (pct.17) și (pct. 18) al Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenelor de absolvire la externi sesiunea 2011, aprobat prin ordinul Ministerului Educației RM nr. 902 din 20.12.2010 (f.d.73, vol. III).

Astfel, Colegiul a constatat că prin acțiunile sale Mereuță Titu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(1) Cod penal adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin care s-au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice (în redacția Legii în vigoare la data săvârșirii faptelor-iunie 2010, iunie 2011).

Din declarațiile martorilor s-a constatat cu certitudine că toate acțiunile de repartizare a banilor colectați de la externiști au fost repartizați profesorilor la indicația inculpatului, astfel că, acesta a acționat în derogare de la normele legale.

Soluția instanței de fond de încetarea procesului penal și tragerea lui Mereuță Titu la răspundere contravențională, pe motiv că la momentul începerii urmăririi penale, punerii sub învinuire și judecării cauzei penale, faptele inculpatului nu erau prevăzute de legea penală întrucât prin Legea RM nr.245 din 02 februarie 2012 (în vigoare la 03.02.2012) au fost modificate dispozițiile art.123 și 328 alin.(i) Cod penal, astfel încât subiect al infracțiunii de exces de putere putea fi doar persoana publică sau de demnitate publică, iar Mereuță Titu este persoană cu funcție de răspundere, nu are în același rând și statutul de persoană publică deoarece nu este funcționar public iar funcția de director de școală nu este recunoscută prin lege o funcție publică, de către instanța de apel au fost apreciate ca fiind eronate. Or, potrivit prevederilor art.123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege funcționarul public, angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat municipale, al altor persoane juridice de drept public, persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități în interes public.

Instanța de fond la adoptarea soluției nu a luat în considerație faptul că funcția de director de școală cade sub incidența noțiunii de persoană publică, deoarece Mereuță Titu a comis infracțiunea incriminată activând în funcția de director al școlii medii din satul Opaci, raionul Căușeni, angajat în funcție prin Ordinul Direcției de Învățământ Căușeni nr.31K din 05 iunie 1979. Direcția de Învățământ Căușeni este una din subdiviziunile subordonate consiliului raional Căușeni și este o instituție publică, și anume prin ordinul acesteia Mereuță Titu a fost numit în funcția de director al școlii. Atât Direcția de Învățământ cât și școala medie din satul Opaci îndeplinesc activități de interes public și în virtutea funcției deținute directorul școlii are împuterniciri și îndeplinește activități de interes public.

Referitor la aplicarea pedepsei inculpatului, Colegiul a constatat că acesta urmează a fi liberat de răspundere penală deoarece de la săvârșirea infracțiunii, iunie 2010-iunie 2011, până la ziua pronunțării deciziei au expirat mai mult de 5 ani, or potrivit art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată prezența cazului de prescripție reglementat în art. 60 Cod penal, instanța încetează procesul în cauza respectivă.

11. Recurs ordinar declară avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului, care solicită casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei decizii de achitare în privința lui Mereuță Titu pe motiv că acesta nu întrunește calitatea de subiect al infracțiunii.

În motivare indică:

- infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(1) Cod penal nu poate fi incriminată lui Mereuță Titu deoarece acesta nu îndeplinește condiția subiectului activ calificat ca persoană publică;
- organul de urmărire penală nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar justifica caracterul considerabil al daunei produse bugetului de stat, or, ulterior repartizării

mijloacelor bănești către persoanele din domeniul didactic, acestea au declarat venitul în cauză, efectuând toate plățile obligatorii la bugetul de stat, fapt confirmat prin anexarea probelor. În aceste împrejurări, dauna de 46 593 lei nu întrunește caracterul considerabil;

- instanța de apel a admis apelul procurorului însă fără a administra probe noi în vederea constatării vinovăției inculpatului.

11.1. Procurorul a depus referință pe marginea recursului declarat, menționând că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate, constatând astfel inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Potrivit textului recursului declarat se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 1), 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Se reține, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fie influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Referitor la temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală invocat de recurent, Colegiul menționează că prin competență după calitatea persoanei se are în vedere că instanța a încălcat prevederile legale potrivit cărora instanțele judecătorești au competența de a examina cauzele penale în raport cu calitatea făptuitorului implicat în cauza respectivă, și anume competența Judecătoriei Militare, Curților de Apel și Curții Supreme de Justiție. În speță se constată că în raport cu calitatea lui Mereuță Titu, cauza penală corect a fost examinată de instanța de drept comun, și anume Judecătoria Căușeni,

astfel Colegiul deduce că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Cu referire la pct. 6) art. 427 alin.(1) Cod de procedură invocat de recurent, Colegiul stipulează că, fiind invocate toate cele 5 temeuri din punctul menționat, avocatul nu a concretizat care din aceste temeuri le pun la baza cererii de recurs înaintate și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a unuia din cele 5 temeuri menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurent declarativ.

Astfel, verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, Colegiul constată că instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Mereuță Titu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, în acest sens fiind emisă o decizie legală și întemeiată.

În ce privește argumentul avocatului precum că, fapta lui Mereuță Titu nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 328 alin.(1) Cod penal, care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și mult aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 10.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind casarea sentinței instanței de fond și emiterea unei decizii de încetare a procesului penal în privința lui Mereuță Titu în baza art. 328 alin.(1) Cod penal în legătura cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Mereuță Titu sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reiterează că cauza penală respectivă, atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit acestui articol judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu. Cercetând materialele cauzei, se constată că Mereuță Titu la 05.12.2012, în prezența avocatului său, Alla Pelevaniuc, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște total săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Cererea respectivă a fost semnată atât de inculpat cât și de avocatul său. Ulterior, instanța de judecată prin încheierea protocolară din 05.12.2012 a admis cererea menționată, fiind pronunțată sentința la 21.12.2012, sentință care ulterior nu a fost atacată de inculpat sau avocatul acestuia. Astfel, Colegiul susține poziția instanței de apel care a constatat că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată și a rejudecat cauza, la fel, în procedură simplificată, or din momentul pronunțării încheierii prin care instanța admite cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Dacă, eventual, inculpatul ori apărătorul lui, după adoptarea încheierii menționate, în timpul audierii ori după aceasta, renunță la procedura simplificată, instanța, prin încheiere protocolară va indica că renunțarea nu poate fi admisă.

În altă ordine de idei, Colegiul relatează că împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

De asemenea, Colegiul este de acord cu poziția instanței de apel, care ținând cont de prevederile Legii nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public cât și de constatările expuse în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11.03.2014, a statuat asupra faptului că Direcția de Învățământ Căușeni este una din subdiviziunile subordonate Consiliului raional Căușeni și incontestabil este o instituție publică, și anume prin ordinul acesteia Mereuță Titu a fost numit în funcția de director al școlii. La fel, atât Direcția de Învățământ Căușeni cât și școala medie din satul Opaci îndeplinesc activități de interes public. Astfel, este incontestabil faptul că în virtutea funcției deținute, directorul școlii are împuterniciri și îndeplinește activități de interes public. În

situația creată, Colegiul consideră că, contrar celor menționate de către recurent, la etapa examinării cererii de apel, a decăzut necesitatea ca instanța să se expună asupra răspunsurilor autorităților publice prin care se evidențiază că Mereuță Titu nu este subiect al infracțiunii.

Este de menționat și faptul că recurentul, invocând pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, indică și că *instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire*, însă Colegiul constată că temeiul respectiv nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, or prin decizia instanței de apel s-a constatat vinovăția lui Mereuță Titu în baza art. 328 alin.(1) Cod penal, infracțiune de comiterea căreia inculpatul a și fost pus sub învinuire, procesul penal fiind încetat în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Referitor la eroarea invocată de avocat, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Mai mult ca atât, temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul dat recurentul își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, solicitând achitarea acestuia, motiv la care instanța de recurs s-a expus mai sus.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată și recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui Mereuță Titu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 07 martie 2017.

Președinte:

Liliana Catan

Judecători:

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu